

Cornelis Meijles, vervolg, geschreven door Willem Meijles Azn.

Enkele citaten van oom Willem's opgetekende familieverzamelingen. (sommige in andere bewoording).

Na het overlijden van haar echtgenoot Cornelis Meijles op 09/ 01 1824 hertrouwde Antje Smitt met Dirk Pons op 17/05 1835 te Sint Maarten.

Antje was de dochter van Ariën Smitt en Maartje Waijboer.

Dirk Pons was weduwnaar van Antje Smit, dochter van Willem Smit en Catharina Maria Sloth (Kaatje Slot).

Antje woonde tijdens haar huwelijk met Cornelis Meijles op 't Hoogt in Eenigenburg. Ze huwde Dirk Pons en vertrok naar de Zijpe (bij 't Zand) waar Dirk boer was. Zoon Willem is ook geboren op 't Hoogt. Hij huwde Hillegonda Hopman en ze gingen wonen in de boerderij meer noordwaarts, waar burgemeester Jacob Zutt had gewoond, aan de Selschardijk.

Willem Meijles ging, toen er in Krabbendam een kerk van de afscheiding kwam, mee! Hij heeft een afscheidsbrief aan het Kerkbestuur van de NH kerk geschreven. (Deze brief is nog altijd aanwezig in het archief). Dit feit heeft hem in grote moeilijkheden gebracht, te noemen:

Van zijn moeder Antje (weduwe C. Meijles) huurde hij het land in Eenigenburg waarop hij boerde. Dit land werd hem onmiddellijk afgenomen! Echter dit was van korte duur!

In Burgerbrug woonde Dijkgraaf K. Biersteker, die het raadzaam achtte zijn oudste zoon Gerrit Biersteker te verhuren aan Willem Meijles, om daar beter de boerderij annex bouwerij te leren voeren. Dit duurde niet lang.

Willem Meijles was een driftig man, het gebeurde wel dat hij zijn knecht sloeg!

Gerrit Biersteker accepteerde dit niet en nam de benen. Hij keerde huiswaarts.

Toen zijn vader K. Biersteker op een marktdag in Alkmaar de moeder van Willem Meijles ontmoette vertelde hij haar:

'Mijn zoon Gerrit is spoedig weggegaan bij je zoon'

Moeder Antje vroeg hem:

'Hoe is dit alles verlopen?'

'Wel', antwoordde hij, 'Daar moet je zo hard werken en dat was Gerrit niet naar het zin'.

'Zo', was haar antwoord, ' staat het zo? Ik dacht dat ze daar niet anders deden dan Bijbellezen en Psalmen zingen!'

Gevolg: Willem kreeg het land direct weer terug!

In dit verband nog een anekdote:

Toen Willem Meijles eens bij zijn moeder Antje Smitt op bezoek was, pakte hij een boekje van de plank en begon erin te lezen.

'Dit is een goed boekje moeder!'

Ze antwoordde:

'Zo, is dat een 'fijn' boekje?'

Ze pakte het uit zijn handen en smeed het in het haardvuur. Zo diep zat de vijandelijkheid voor alles wat 'fijn' heette!

Nog een anekdote voor haar overigens kenmerkende 'bij-de-hand' zijn, moge hieruit blijken:

Eens op een markt zijnde, trok zij de aandacht van een paar jongeheertjes, die de opmerking maakten: 'Kijk, een boerinetje met gespen op de schoenen!'

Ze had namelijk schoenen met zilveren gespen aan de voeten! (destijds blijkbaar meer gebruikelijk voor boerinnen).

Waarop haar antwoord volgde:

'Ja, ja, die gespen zouden beter passen op jullie mond dan op mijn schoenen!'

Ook het 'overgaan' van Willem Meijles naar de 'afgescheidenen' was er oorzaak dat zijn vrouw Hillegonda Hopman met medeneming van hun oudste zoontje van een paar maanden oud, naar haar ouders terugkeerde. Zij woonden in de Woudmeer bij Dirkshorn. Haar vader was echter een wijs man, die zei:

'Ja, Hiltje, je hebt Willem Meijles eenmaal getrouwd en daar behoort je te blijven!' Hij bracht haar met het rijtuig weer terug. In de loop der jaren is Hiltje Hopman ook mee 'overgegaan'.

Ik, Willem Meijles Azn, ging op school in Krabbendam en verbleef van maandag tot vrijdagavond bij grootmoeder Jonker op Krabbendam (de moeder van mijn moeder). Op een dag dat ik juist teruggekeerd was van Krabbendam was mijn oma Hiltje heengegaan. Ze is niet oud geworden. Ik was haar lieveling! Grootouders hebben soms het zwak kleinkinderen te verwennen! Zo ook hier! Vader en moeder woonden in het huis dat voor hen gebouwd was, over het bruggetje naar 'de hoge dijk'. Het was dichtbij grootmoeder en als ik de kans schoon zag ('t was maar een paar huizen uiteen), wipte ik erheen. Hoewel ik daar met open armen werd ontvangen, was dit tot aanstoot van moeder! En terecht, daarbij verstond grootmoeder de handelswijze van moeder niet, om Willem dit genot te onthouden! Naar verluid moest vader Meijles eraan te pas komen!

Grootvader Jonker, van moeders zijde, is ook in Eenigenburg geboren. In het huis, boerderijtje zonder bijbehorende grond, t.o. de NH kerk. Door mijn vader Arie Meijles in wiens eigendom het later (als erfgoed) is toegewezen. Jarenlang is gebruikt voor arbeiderswoning, maar toen wegens bouwvalligheid, niet wel bewoonbaar werd, aan de NH kerk door verkoop is overgegaan, die het heeft doen slopen. Naderhand de grond doorverkocht aan de koster van de kerk, Cees Kos, die heeft er een 'koolboet' opgebouwd en voor enkele jaren is ingericht als woonhuis voor de eigenaar C. Kos.

De twee grootvaders Meijles en Jonker waren in hun jeugd reeds vrienden.

Toen grootvader Jonker trouwen ging met Aafje Stam van Krabbendam, werd grootvader arbeider bij Jan Paarlberg aldaar. Zijn vrouw is hem spoedig overleden. Er waren in hun huwelijk twee dochters en een zoon geboren:

Antje, Wijntje en Jan (\pm 2 weken na de geboorte van Jan is moeder in het kraambed overleden). De twee dochters, zijn (respectievelijk) gehuwd met A. Slot en D. Slot van Broek op Langedijk. Eerstgenoemde was of werd burgemeester van Langedijk.

Zoon Jan huwde Trijntje Blom van Broek op Langedijk. Zij hebben verschillende jaren in het voornoemde huis bij de kerk gewoond. Hij had toen als bouwer in het land in gebruik waar nu onze woningen op staan, van mij en van mijn zus Antje en haar man D. Visser. Ons huis gebouwd in 1911 en dat van mijn zuster in 1910. Oom Jan Jonker is na verloop van enkele jaren naar Amerika vertrokken, naar Holland, Michigan met zijn gezin van 4 kinderen.

Het bouwland ging toen over naar vader Arie Meijles, eerst in huur en later na overlijden van grootvader Jonker als erfdeel.

Grootvader Gerrit Jonker is na overlijden van zijn eerste vrouw, Aafje Stam, hertrouwd met Antje Paarlberg, de dochter van zijn baas Jan Paarlberg. Dit huwelijk had Paarlbergs sympathie helemaal niet!! Bovendien waren Gerrit en Antje volle neef en nicht van elkaar. Hun moeders, de dames Akkerman, waren immers zusters. Vandaar dat hij in Breezand, toen 'Buitenveld' geheten, een boerderij huurde waar Gert en Antje heentogen. Hoewel hij op Krabbendam een grootgrondbezit had!! Het land in Breezand was land waar z.g. 'Nollen' voorkwamen: zuiver zandbedrijf!. Jarenlang is Koegras zogenoemd als minderwaardig land gekwalificeerd. In de zomermaanden, met droogte, groeide daar bijna niets! Door 't land lag ook de spoorbaan Schagen-Den Helder.

Uit hun huwelijk zijn elf kinderen geboren, 8 dochters en 3 zonen (en er waren reeds 3 kinderen uit zijn eerste huwelijk). De kinderen gingen naar Den Helder ter school. Maar toen 'de Bijbel' van de

school geweerd werd, 1870, werden de kinderen van school genomen en werd hen thuis onderwijs gegeven. De oudste meisjes waren reeds in het bedrijf werkzaam, zij hoedden de schapen. Tussentijds werd ook aan hen onderwijs gegeven. De wet op leerplicht was er toen nog niet! In 1874 werd op Krabbendam begonnen met de bouw van een christelijke school. Dat ging één geheel vormen: kerk, met eraan verbonden de school en de onderwijzerswoning, het eerste hoofd der school was dhr. J. Olthof, Fries van geboorte en gehuwd met Cornelia Basie uit Alkmaar. 35 jaar is hij hoofd van de school gebleven. Toen de school gebouwd was liet de oude Jan Paarlberg een boerderij bouwen aan het Kerkpad aldaar en liet zijn kinderen en kleinkinderen metterwoon op Krabbendam terugkeren. De jongste kinderen konden nu weer naar de 'Christelijke' school gaan.

Dit waren enkele anekdotes en opgetekende verhalen van Willem Meijles uit zijn boekje dat hij in 1956 schreef. Sommigen stukken zijn geciteerd, andere in eigen bewoording overgenomen.

Dick Visser 2015